

13de JAARGANG No. 1990

De Arubaanse Courant

DINSDAG 27 JULI 1954

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. - Redacteur: G. Schagen (Tel. thuis 1824) Abonnement ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustr. 94, Tel. 1282. — Agent San Nicolas: „Daco's Tavern", Tel. 5067 - Druk: Aruba Drukkerij N.V., Tel. 1277

BUSVERORDENING WORDT NADER BEKEKEN

UNA's waarschuwen voor gevaar van buitenlandse repressailles

Chauffeurs willen nieuwe regeling houden

EMAN BRENGT NIEUW STUK INZAKE SCHORSINGSKWESTIE TER TAFEL

Opnieuw werd het gisteravond een vergadering van de Eilandraad, waarop de leden van de Oppositie-partij (PPA) verstek lieten gaan. Wie echter meende dat hierdoor de agenda, welke er op het oog zo onschuldig uitzag, ook in vlot tempo zou worden afgewerkt, kwam bedrogen uit. De sluizen der welsprekendheid werden meermalen wijd open gezet en aan toespraken tot de, overigens vrij slecht bezette publieke tribune, ontbrak het niet.

De Vergadering begon meer dan een kwartier te laat, maar toen waren dan ook, met uitzondering van de leden van de PPA en de Heer Milo Croes (UNA), welke laatste met verlof is, alle leden aanwezig.

SEPARACION-KWESTIE URGENT

De ingekomen stukken gingen in vlot tempo onder de hamer door. Ze werden ofwel voor kennisgeving aangenomen, of voor verdere behandeling naar de afdelingen verwezen. Slechts enkele stukken geven aanleiding tot een nadere bespreking.

Zo vraagt Gedeputeerde Henriquez spoed te willen betrachten bij het bepalen van een standpunt ten aanzien van de z.g. Separacion-motie. Spreker herinnert er aan dat er destijds door de Raad een motie is aangenomen, en dat het gestelde niet ter sprake kwam op de RTC. De zaak is urgent. Deze kwestie dient met spoed te worden afgehandeld en de Raad moet zich beraden wat thans verder met de motie moet worden gedaan.

De Voorzitter deelt vervolgens mede, dat er nog een nagekomen brief is, welke niet meer op de agenda kon worden vastgelegd. Het betreft een brief, ondertekend door een vijftigtal chauffeurs, die gehoord hebben dat de uitvoering van de nieuwe Eilandsverordening op het openbaar personenvervoer in de praktijk op moeilijkheden stuit en dat door verschillende instanties aangedrongen wordt op wijzigingen.

De chauffeurs wijzen er op, dat voor de Antilliaanse chauffeurs de regeling zeer wel voldoet en dat, voor het eerst sinds lange tijd, de chauffeurs weer een lonende werkkring hebben. Zij dringen er daarom met klem op aan de verordening NIET te wijzigen.

Op voorstel van de Voorzitter wordt deze brief naar de afdelingen verwezen.

Bij andere stukken, eveneens handelende over de busverordening, verzoekt de Heer Werleman een agendapunt te maken van de busverordening. Hij noemt de zaak, ook uit internationaal oogpunt gezien, zeer urgent en is daarom tegen verwijzing naar de afdelingen, hetgeen slechts kan leiden tot verder uitstel. Besloten word de Heer Werleman na het afhandelen van de agenda een kans te geven zijn ideeën nader toe te lichten.

DISPENSATIE

Aan de orde is dan het verzoek van het Raadslid Petrona om dispensatie van het verbod voor Raadsleden om werken uit te voeren voor het Eilandgebied. Het gaat om de bouw en uitbreidingen van de Maria-School op Santa Cruz, voor welk werk door de firma Petrona en Croes werd ingeschreven voor ƒ 46.100.—. De eerstvolgende inschrijver kwam tot een bedrag van ƒ 50.300.—.

De Heer Petrona meent dat uit deze cijfers reeds blijkt, dat door het geven van dispensatie de belangen van het Eiland worden gediend.

De Heer Geerman kan zich niet zonder meer met deze bewering verenigen. Hij wijst op een, naar zijn mening, wantoestand bij de aannemersbedrijven ten aanzien van de personeelsformaties. Er werken procentsgewijs veel te veel niet-Arubanen bij de aannemers. Het Bestuurscollege heeft als een onderdeel van het programma ter bestrijding van de werkloosheid brieven gezonden naar de verschillende bedrijven, waarin werd aangedrongen op het zoveel mogelijk in dienst nemen van Antilliaanse krachten. Op deze brief, waarin verschillende vragen werden gesteld, werd door de meeste aannemers niet gereageerd. Er kwamen slechts antwoorden binnen van het Schildersbedrijf Cohen, van de Aruba Gas Co., van de H.B.U., de Aruba Drukkerij, KNSM, KLM, Lago, Aruba Bank en enkele andere bedrijven, maar de aannemers namen niet eens de moeite te reageren. De aannemers, aldus de Heer Geerman, geven de voorkeur aan buitenlandse arbeidskrachten, vooral van de Britse eilanden, omdat deze voor een lager loon werken, dan de Arubanen. Bij het beschouwen van bedragen bij inschrijvingssommen dient men hiermee wel rekening te houden. Door het werk te gunnen aan aannemers, die een groot percentage vreemdelingen in dienst hebben, wint men misschien enkele duizenden guldens, maar verliest aan de andere kant grotere bedragen door bijstand en ondersteuningen aan Antilliaanse werklozen.

Spreker is dan ook zo op het eerste gezicht niet overtuigd van het feit, dat Petrona en Croes door laagste inschrijver te zijn, het eiland geld bespaart.

Hij wil de dispensatie aan de Heer Petrona slechts verlenen, indien de Raad, staande de vergadering een motie aanneemt, waarin geëist wordt, dat bij aanbestedingen in het bestek de eis wordt gesteld, dat tenminste 75% van de werknemers, die aan het object zullen werken Antillianen zijn en bij voorkeur zij, die een gezin, woonachtig op Aruba, hebben te onderhouden.

Die eis zal bij de gunning van het onderhavige werk aan Petrona en Croes ook moeten worden gesteld. Slechts op die voorwaarde is spreker bereid voor dispensatie te stemmen.

Er is veel gesproken en geschreven over de werkloosheidsbestrijding, roept spreker uit, laten wij nu hier een concrete daad stellen.

De Heer Albert Eman sluit zich geheel bij het betoog van de Heer Geerman aan. Hij verzoekt het Bestuurscollege te willen mededelen of het mogelijk zal zijn deze eis nog door te voeren bij de gunning van het werk, waarover thans gesproken wordt.

De Heer Fagaroa heeft geen bezwaar tegen het verlenen van dispensatie. Het spijt spreker wel, dat de Heer Petrona op deze Vergadering niet aanwezig is en zal in de toekomst, indien dit soort kwesties ter sprake komen, tegen stemmen, indien de verzoeker opzettelijk een vergadering verzuimt.

De Heer Werleman heeft evenmin bezwaren tegen het verlenen van dispensatie. De motie vergt echter een nadere beschouwing, daar zij grote consequenties kan hebben. Is hét bijvoorbeeld wel zeker, dat voldoende vaklieden onder de Antillianen te vinden zijn? Is er werkloosheid onder de vaklieden?

Gedeputeerde Tromp heeft met belangstelling geluisterd en is het met de Heer Figaroa eens, dat men de kwestie van dispensatie en de motie dient te scheiden en te bezien als afzonderlijke onderwerpen. De consequenties van de motie zijn niet zo een-twee-drie te overzien. Bovendien vindt spreker het onjuist, dat hier steeds over de firma Petrona en Croes wordt gesproken, terwijl de bezwaren ten aanzien van de personeelspolitiek toch waarschijnlijk voor vele, mogelijk zelfs alle aannemers gelden. Spreker stelt daarom voor de twee zaken te scheiden en allereerst het verlenen van dispensatie aan de Heer Petrona te behandelen, om de motie daarna te verwijzen naar de afdelingen.

Spreker heeft geen bezwaar tegen een verlenen van dispensatie en vertrouwt, dat bij volgende gelegenheden de verzoeker wel op de vergadering aanwezig zal zijn.

Ook de Voorzitter is het er mee eens, dat hier twee verschillende zaken aan de orde zijn, die afzonderlijk behandeld dienen te worden.

De Heer Geerman protesteert. Het gaat er om of de Raad termen aanwezig acht voor het verlenen van dispensatie. Aangevoerd is dat deze term aanwezig is, daar het financieel belang van het eiland er mee gediend zou zijn. Dit nu bestrijdt spreker. De motie moet de garantie vormen voor dit dienen van het (financieel) belang van het eiland. Spreker kan zich niet verenigen met het scheiden van twee zaken, die volgens hem zeer na verbonden zijn. Spreker herhaalt, dat indien men met de ene hand enkele duizenden guldens verdient door te gunnen aan de laagste inschrijver, maar aan de andere kant het geld dubbel en dwars moet uitgeven voor ondersteuningen, dit niet het belang van het eiland dient.

Spreker is ervan overtuigd, dat Aruba voldoende vakmensen heeft. Een grote aannemer als Kellog zou wel voldoende Antillianen hebben gevonden, dan zou het wel wonderlijk zijn, als kleinere aannemers dat niet zouden kunnen.

De Voorzitter wil dan de kwestie van het verlenen van dispensatie in stemming brengen, maar daartegen komt van de kant van de Heren Geerman en Eman scherp protest. Er ontstaat dan een langdurig debat over de procedurekwestie, waarbij de Voorzitter laat uitkomen, dat hem de te kiezen gang van zaken „ijskoud" laat. Hij is bereid te doen, wat de Raad wenst.

De Heer Tromp herhaalt zijn bezwaren tegen het koppelen van de twee kwesties. Spreker beklemtoont een voorstander te zijn van het bevoordelen van de Antilliaanse werknemer, maar het is onmogelijk en nauwelijks ter tafel gebrachte motie van ingrijpende aard zonder verdere voorstudie en zonder adviezen in te winnen, te beoordelen. De werkloosheidsbestrijding vormt overigens wel degelijk een onderdeel van het werkprogramma van het Bestuurs College. Er zijn verschillende plannen, maar sommigen moeten blijven liggen, doordat de Dienst van Sociale Zaken nog altijd niet aan het eiland is overgedragen.

Ook de Heer Nassy wijst op de consequenties van de motie. In feite zijn er niet twee onderwerpen in de bespreking betrokken, maar tal van onderwerpen. Men kan niet zomaar een percentage vaststellen. Spreker had van het Bestuurscollege wel meer concrete voorstellen verwacht ten aanzien van de werkloosheidsbestrijding. In dit geval wil spreker, voor hij over de motie stemt, graag cijfers zien over de werkloosheid onder de Antilliaanse bouwvakarbeiders en de percentages buitenlanders bij de verschillende aannemersbedrijven.

De Heer Eman begrijpt niet waarom men zoveel drukte maakt over dit practische voorstel. In principe is het niets nieuws. Er zijn al voorschriften ten aanzien van de verplichting van aannemers een bepaalde hoeveelheid bouwmaterialen op de plaatselijke markt te kopen, waarom dan niet het percentage Antilliaanse arbeiders voor te schrijven?

Het staat het Bestuurscollege nog altijd vrij om aan de gunning van bouwwerken bepaalde voorwaarden te verbinden.

De Voorzitter wijst erop, dat men, nu de bouwers de inschrijving hebben berekend aan de hand van bepaalde bestekken niet meer achteraf met nieuwe bepalingen kan komen. Een studie voor de toekomst kan worden gemaakt.

De Heer Eman komt dan met een wijziging op de motie, welke er op neerkomt, dat aan het Bestuurscollege voor nog te maken bestekken opdracht wordt gegeven om daarin te vermelden hoe het percentage (het percentage dient door het B.C. zo hoog mogelijk te worden gesteld) arbeiders van Antilliaanse nationaliteit moet zijn en bij voorkeur moet bestaan uit Antillianen, die een gezin, woonachtig op Aruba, hebben te onderhouden.

De Heer Tromp merkt op dat de motie hierdoor een geheel ander karakter heeft gekregen. Hij blijft van mening, dat men de zaak beter eerst na voldoende voorstudie in de afdelingen kan behandelen, maar heeft overigens geen bezwaar meer tegen de motie in nieuwe vorm.

De Heer Nassy spijt het, dit keer niet één lijn te kunnen trekken met zijn, door hem zo hoog geachte, fractie-Voorzitter. Nadere studie is noodzakelijk. Voorstudie behoeft niet veel tijd te kosten, als nu meteen wordt vast gesteld, wanneer er een afdelingsvergadering zal worden gehouden.

Opnieuw ontstaat er dan een langdurig, vrij nutteloos debat over de te volgen procedure... waarover moet nu gestemd worden: dispensatie, gewijzigde motie, of eerst gewijzigde motie en dan dispensatie... enz. enz. Na veel heen en weer gepraat komt de Heer Eman dan met het verlossend woord. Hij is bereid eerst over dispensatie te stemmen, op voorwaarde, dat het volgend agendapunt de gewijzigde motie zal zijn. Aldus wordt besloten.

De Heer Geerman motiveert zijn stem. Hij zal tegenstemmen, niet omdat hij tegen de dispensatie op zichzelf is, maar omdat hij er niet van overtuigd is, dat het eilandgebied thans het best gediend wordt.

De Heer Petrona krijgt zijn dispensatie met 11 tegen 1 stem.

De gewijzigde motie Geerman komt dan in stemming, waarbij de Heer Figaroa de zaal verlaat, uit protest tegen het feit dat de consequenties van de motie niet zijn bekeken. De motie gaat er dan door met 10-1 stem (tegen de Heer Nassy).

BEGROTING DOORGEHAMERD

Wel zelden zal een begroting zo snel zijn doorgehamerd als de 4e aanvullende begroting 1953, die dan aan de orde komt. Geen algemene beschouwingen en ook de artikelsgewijze behandeling levert geen nieuwe gezichtspunten op. In minder dan 5 minuten is 't pleit beslecht en is de begroting er zonder hoofdelijke stemming door.

FIGAROA DREIGT BESTUUR

De Heer Figaroa oefent vervolgens ernstige critiek uit op de personeelspolitiek bij Openbare Werken. Daar zouden enkele personen z.g. wegens inkrimping zijn ontslagen en in een ander geval door overplaatsing een ontslagname zijn uitgelokt. De inkrimping van het bedrijf kan de ware reden niet geweest zijn, daar korte tijd later andere krachten werden aangenomen.

Spreker wil zijn vertrouwen in het Bestuursbeleid niet opzeggen, maar eist dat hier een onrecht hersteld wordt en dat de betreffende drie personen binnen een week weer in dienst worden terug genomen. Indien dat niet gebeurt, zal hij zich genoodzaakt zien zijn verdere steun aan het Bestuurscollege te onthouden.

Het is jammer, dat de Heer Geerman juist even de zaal had verlaten, waardoor spreker zijn betoog, na terugkeer van de Gedeputeerde, nog eens moet herhalen. De Heer Geerman zal schriftelijk antwoorden, maar kan wel alvast vertellen, dat de ontslagnamen noodzakelijk waren.

De betreffende werknemer behoorde niet tot de ijverigsten en toen bleek, dat in zijn afdeling steeds met zeer groot verlies gewerkt werd, was overplaatsing noodzakelijk. Men bood de man 'n zeer soepel baantje aan, als bestuurder van een of ander voertuig. De Heer Kemmink sprak met de man als een „vader" en raadde hem aan het gemakkelijke baantje te aanvaarden en zodoende in het onderhoud van zijn gezin te blijven voorzien. Dit hielp echter niet. De man, aldus de Heer Geerman, die zovele jaren niets gedaan had, vertikte het om heel weinig te doen en nam zijn ontslag.

NIEUW BEWIJSSTUK IN SCHORSINGSZAAK?

De Voorzitter deelt dan mede, dat op verzoek van de Heren Eman, Lacle en Geerman nog een agendapunt is toegevoegd en wel inzake de schorsing van de Eilandraadsleden Yrausquin en Croes.

De Heer Eman herinnert dan aan het besluit tot schorsing der leden, en aan het feit, dat het onderzoek, ingesteld door de Landsregering thans nog gaande is.

Spreker is nu toevalligerwijze nog een zeer belangrijk stuk in handen gevallen en hij stelt de Raad nu voor, om het Bestuurscollege te verzoeken dit stuk alsnog door te zenden naar de Lands regering, tot opname in het dossier.

Het nieuwe bewijsstuk blijkt een verklaring te zijn van de Heer Godfried Croes, koopman, die onder meer verklaart, als gemachtigde van de Heer Godfried Eman te hebben opgetreden bij onderhandelingen met de Heer Juan Yrausquin over de prijs en voorwaarden voor de verkoop van een aandeel in de Eman Trading Company, welk aandeel in het bezit was van de Heer Yrausquin. Daarbij gaf de Heer Yrausquin de wens te kennen een aandeel te kopen in het bedrijf Aruba Mercantile Co. Als reden daarvoor gaf hij op, dat de handel hem nog altijd na aan het hart lag. Daarom behield hij ook het aandeel in de Eman Trading, welk aandeel hij nu wel wil verkopen, om dan op een andere wijze geinteresseerd te blijven in de handel, in dit geval door de Aruba Mercantile.

Toen dit onmogelijk bleek, daar niet de Heer Godfried Eman, maar Eman Trading aandeelhouder in Aruba Mercantile is, verzocht de Heer Yrausquin aan Eman Trading te willen proberen de Heer Viana te benaderen over de verkoop van de Tipografia Excelsior. Hierbij zou gewezen zijn op de nauwe betrekkingen welke de Eman Trading onderhoudt met de firma Viana. Door de Tipografia te kopen, zou de Heer Yrausquin dan toch met de handel in contact blijven.

Nadat de Heer Eman dit stuk heeft voorgelezen, blijkt geen van de aanwezige leden bezwaar te hebben tegen het verzoek aan het B.C. om dit stuk alsnog door te zenden naar de Landsregering.

Voor men dan over kan gaan tot het laatste punt van de agenda, de behandeling, op verzoek van de Heer Werleman, van de Verordening Openbaar Personenvervoer, merkt de Heer Eman nog op, dat het niet juist is deze kwestie te behandelen, daar men een stuk, dat daarop betrekking heeft (de brief van de 50 Arubaanse chauffeurs) naar de afdelingen heeft verwezen. Billijker, aldus de

(Vervolg op pag. 4)

Professor Kranenburg adviseert tegen algehele afscheiding

STATUUT OPENT MOGELIJKHEDEN TOT VERBETEREN VAN ARUBAANSE POSITIE

Professor Kranenburg schreef aan het Bestuurscollege:

„Gaarne voldoe ik aan het verzoek van Uw college een samenvatting te geven van de opvattingen, waartoe ik bij de besprekingen in de bijeenkomst met Uw college en de Eilandraad ben gekomen.

Bij die besprekingen bleek, dat de verhoudingen inderdaad gecompliceerd zijn en de problemen, waarvoor men staat, verre van gemakkelijk. In Uw college is terecht opgemerkt, dat het kernprobleem in wezen soortgelijke trekken vertoont als de minoriteitenkwestie, die na de eerste wereldoorlog zo sterk de aandacht trok en vele moeilijkheden heeft veroorzaakt.

Aruba, door geografische en historische omstandigheden met Curacao, Bonaire en de Bovenwinden in een staatsrechtelijk verband verenigd, voelt zich een minderheid, die in de functionering van het geldend staatsrechtelijk bestel onvoldoende tot haar recht komt. De bevolking is niet gelijkgeaard; de belangen zijn soms tegenstrijdig; er doen zich herhaaldelijk fricties voor; er is niet het rechte onderlinge vertrouwen; er is ontevredenheid, die tenslotte in de motie van 15 Januari 1954 een sterke uiting heeft gevonden. Bij het onderzoek, naar aanleiding dier motie door de commissie Debrot ingesteld, is men er niet uit gekomen.

Is nu een verbreking van alle staatsrechtelijke banden met de Antillianen mogelijk? Bestudering van de gegevens die in Nederland te mijner beschikking stonden, waarnemingen ter plaatse en de brede besprekingen met Uw college hebben mij tot de conclusie geleid, dat ik een volledige scheiding niet wel mogelijk acht. Aruba heeft een ongelooflijke welhaast ongeevenaarde ontwikkeling doorgemaakt. Het is een brandpunt van internationale handel en verkeer geworden, de zetel van machtige industriele complexen. Een stroom van welvaart is over het eiland gegaan, die zich in allerlei vormen manifesteert.

In ruim een kwart eeuw is een vrij primitieve, eenvoudige economische huishouding omgezet in een economische huishouding met een moderne, gecompliceerde structuur.

Die economische welvaart is echter niet zonder tegenhangers. Zij brengt met zich mede veel grote verantwoordelijkheden en grotere risico's.

Aruba heeft een zeer kwetsbare economische structuur gekregen. En met die samengestelde economische en sociale structuur is onverbrekelijk verbonden de mede verantwoordelijkheid voor de voorziening in de behoeften dier zoveel gecompliceerder geworden samenleving door moderne, goed geoutilleerde openbare diensten.

Een bevolking van ongeveer 57000 zielen levert nu een te smalle basis voor een aantal van deze grote belangenvoorzieningen. Als men de „Separacion" in volle omvang zou aanvaarden (en dat is, zo werd in de laatste bijeenkomst met Uw college verklaard, de thans algemeen gehuldigde opvatting) dan zouden alle onderwerpen van artikel 2, Eilandenregeling, voor de ongedeelde verantwoordelijkheid van Aruba komen. Is het nu mogelijk bijvoorbeeld de gehele, voor het leven der burgers zo belangrijke, materie van artikel 2, T I. aan het Eilandgebied te brengen?

Ik kan die mogelijkheid niet zien.

Dan de materies van E 1, E 6, D 2, D 6, E 2, E 3, E 4, om nog enkele voorbeelden te nemen.

Wellicht zijn er onderwerpen

(Vervolg op pag. 4)

Nieuw Rood initiatief

RUSLAND STELT INTERNATIONALE CONFERENTIE OVER EUROPA VOOR

MOSKOU - De Sovjet-Unie heeft voorgesteld in de komende maanden een conferentie te beleggen, waaraan alle Europese staten en de Verenigde Staten kunnen deelnemen ter bespreking van het oprichten van een collectief veiligheidsstelsel in Europa. Desbetreffende nota's werden aan de diplomatieke vertegenwoordigers van de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk te Moskou overhandigd. Het wordt door Moskou wenselijk geacht, dat communistisch China door een waarnemer wordt vertegenwoordigd. De conferentie te Geneve had aangetoond, dat verleg tussen belanghebbende staten onder duidelijk omschreven voorwaarden kan leiden tot overeenkomsten, die beantwoorden aan de belangen van hen, die naar vrede en veiligheid streven, aldus de nota's, die een antwoord zijn op de Westelijke nota's van 7 Mei, waarin de Russische voorstellen inzake een Europees veiligheidsverdrag, waarbij Rusland zich bereid verklaard tot toetreding tot het Atlantische verdrag, verworpen werden.

De Europese Verdedigings Gemeenschap en het Noordatlantische Verdrag kunnen volgens Rusland niet bijdragen tot het versterken van de vrede, daar deze onvermijdelijk een bewapeningswedloop en achteruitgang der internationale betrekkingen meebrengen. Daarom acht Moskou het uiterst belangrijk, om tot een interntionale overeenkomst inzake een onvoorwaardelijk verbod van atoom- en waterstofwapens en vermindering van de bewapening en de strijdkrachten van alle landen onder strikt internationaal toezicht te komen.

Aan de oprichting van een organisatie voor collectieve veiligheid worden het terugtrekken van de bezettingstroepen in Duitsland en beperking van de Duitse politie voor het sluiten van een vredesverdrag met Duitsland gekoppeld.

Ook de samenwerking op economisch gebied moet in een verdrag worden geregeld.

De Westelijken hebben op 8 Mei laten weten dat een dergelijk verdrag niet nodig is naast de Verenigde Naties.

Amerika niet geinteresseerd

WASHINGTON - Amrikaanse functinarissen hebben te kennen gegeven, dat het Russische voorstel tot een conferentie van de hand zal worden gewezen na overleg met Engeland en Franrijk. Uit de reacties uit verschillende landen blijkt, dat men in het plan weining nieuws ziet.

GENEVIEVE IN NEW YORK ONTVANGEN MET TICKER-TAPE-PARADE

NEW YORK. Luitenant Genevieve de Galard Terraube, de 29-jarige „engel van Dien Bien Phoe", is uit Parijs te New York aangekomen als officiële gast van het Amerikaanse Congres. Zij zal een rondreis door de Verenigde Staten maken.

AMERIKA ZAL LOS VAN OUDE BONDGENOTEN POLITIEKE KOERS KIEZEN

TAIPEH - Dr Wellington Koo, de Chinese nationalistische ambassadeur in Amerika, heeft vandaag de leden van de Kwomingtang meegedeeld, dat de Verenigde Staten er zich bewust van zijn, dat het communisme en de democratie niet naast elkaar kunnen bestaan. De Amerikaanse regering heeft haar buitenlands politiek herzien en neemt waar en wanneer mogelijk het initiatief zonder haar bondgenoten te raadplegen, aldus Koo. De regering is van oordeel, dat het verlies van het Chinese vasteland de huidige crisis in Azie heeft teweeggebracht en „is hecht in het verzet tegen de toelating van China tot de Verenigde Naties".

Dr Koo is de vorige week naar Taipeh teruggekeerd voor overleg met zijn regering. Toen hij uit Amerika vertrok werd hem de verzekering gegeven, dat aan nationalistisch China en Zuid-Korea meer hulp zou worden gegeven.

Holland-Festival trok grote belangstelling

'S-GRAVENHAGE. Het nu afgelopen Holland-Festival 1954 heeft grote belangstelling van het publick getrokken.

Het aantal uitvoeringen in Den Haag - Scheveningen - Amsterdam bedroeg 86. In Amsterdam werden 41, en in Den Haag-Scheveningen 45 uitvoeringen gegeven.

De in totaal 86 uitvoeringen werden door ongeveer 105.000 bezoekers bijgewoond. Voor Den Haag—Scheveningen bedroeg het bezoekers-aantal 58.000 en voor Amsterdam 47.000. Bij de beoordeling van het bezoek der opera- en ballet-uitvoeringen, dient er rekening mede te worden gehouden, dat de capaciteit van de Stadsschouwburg in Amsterdam ongeveer 1000 plaatsen is, terwijl in het Gebouw voor K. en W. te Den Haag ongeveer 2000 plaatsen beschikbaar zijn. Voorts dient in verband met de bezoekers-aantallen gememoreerd te worden het massa-concert in de Houtrusthallen dat door ruim 7000 personen bezocht werd.

In Amsterdam waren - de populaire manifestaties buiten beschouwing gelaten - van de 32 uitvoeringen 32 geheel, dan wel nagenoeg geheel uitverkocht. De belangstelling gold in de eerste plaats de Opera-voorstellingen.

De uitvoeringen van La Scala alsook van Otello en Zauberflote waren uitverkocht. de tweede uithaus was nagenoeg uitverkocht.

Eveneens uitverkocht waren de voorstelling van het Badler Wells Ballet, alle buitenlandse Toneelvoorstellingen, alsmede 2 van de 4 Nederlandse Toneelvoorstellingen.

De belangstelling voor de Orkest-Concerten in Amsterdam was minder groot. Wel waren daarentegen de twee Kamerconcerten geheel uitverkocht. Het concert van het Stuttgarter Kamerorchester werd door 2611 personen bezocht. Ook de overige Kamermuziek-uitvoeringen waren hetzij uitverkocht hetzij zeer goed bezet.

In Den Haag-Scheveningen waren van de 38 voorstellingen eveneens 20 geheel of nagenoeg geheel uitverkocht. De voorstellingen van La Scala waren uitverkocht. de voorstellingen van Otello en Zauberflote nagenoeg en ook het bezoek aan de voorstellingen van 't Sadlers Wells Ballet en van de 2 buitenlandse Toneelgezelschappen waren geheel uitverkocht. Ook voor de opvoeringen van de Nederlandse Toneel-gezelschappen bleek ruime belangstelling te bestaan.

De Orkest-Concerten waren aanzienlijk beter bezocht dan in de afgelopen jaren. Vijf van deze Concerten waren geheel of nagenoeg geheel uitverkocht. Het Concert van het Kammerorchester - buiten het abonnement - was geheel uitverkocht. De Kamermuziek uitvoeringen in Den Haag trokken minder belangstelling.

De gegevens omtrent het bezoek aan de Festival-opvoeringen buiten Amsterdam-Den Haag-Scheveningen zijn nog niet bekend.

AMERIKA ZENDT VLOOT-EENHEDEN TOT ONDER CHINESE KUST

GROTE VERONTWAARDIGING OVER NEERSCHIETEN VAN VERKEERSVLIEGTUIG DOOR CHINESE JACHTVLIEGTUIGEN

WASHINGTON - Twee Amerikaanse vliegdekschepen hebben order gekregen naar de plaats te gaan, waar Vrijdag een Brits vliegtuig „opzettelijk door twee in communistisch China gestationeerde jachtvliegtuigen bij Hainan" werd neergeschoten, aldus verklaarde minister Dulles tot de pers. Een debat in de Senaat werd onderbroken ter voorlezing van deze verklaring.

De Amerikaanse regering, aldus Dulles, ziet in het gebeurde een nieuwe barbaarse daad, waarvoor communistisch China verantwoordelijk moet worden gesteld. De maatregelen, die de Verenigde Staten zullen nemen, zullen later worden bekendgemaakt. Bij het incident verloren drie Amerikanen het leven. Beide vliegdekschepen moeten het reddingswerk beschermen.

Engeland heeft Peking een protest-nota gezonden naar aanleiding van het incident.

Slachtoffers van Rode dodenmars in erbarmelijke toestand

PARIJS - De Franse opperbevelhebber in Indochina, generaal Paul Ely, heeft een verslag over de „schrikbarende" toestand, waarin teruggekeerde gevangenen van de Franse Unie zich bevinden, gezonden aan zijn regering in Parijs, aldus is in ingelichte kringen vernomen.

De slechte gezondheidstoestand van de gevangenen was grotendeels een gevolg van de 700 km lange mars, die zij hadden moeten maken van Dien Bien Phoe naar Vietminh-bases bij Thanh Hao, in het Zuiden van de delta der Rode Rivier, aldus functionarissen. Zij voegden hieraan toe, dat berichten over slechte behandeling van militairen der Franse Unie in Vietminh-gevangenschap ernstige beroering zullen wekken onder verwanten der gevangenen.

Inmiddels hebben gerepatrieerde opstandelingen op openbare bijeenkomsten verklaard, dat zij in Franse gevangenschap zijn „gemarteld". De opstandelingen beschuldigen de Fransen van „lafhartige" daden in gevangenkampen.

In een bekendmaking over de besprekingen te Troeg Gia is verklaard, dat begin Augustus brieven van krijgsgevangenen zullen worden uitgewisseld. Gevangenen zullen brieven mogen schrijven en pakjes van familieleden mogen ontvangen.

EN IN 'T KORT

HANOI - Het Franse opperbevel in Indchina meldt, dat de Vietnamese post Linh in de Noordelijke zone van de delta van de Rode Rivier door verraad is gevallen.

De vitale spoorwegverbinding tussen Hanoi en de zeehaven Haiphong is reeds drie dagen door Vietminh-patrouilles verbroken. De lijn zou de voornaamste route zijn voor de evacuatie van burgers uit Hanoi. Tussen Hanoi en Saigon zal een luchtbrug worden ingesteld voor de evacuatie van Fransen en Vietnamesen, die naar de niet-communistische zone willen.

TUNIS - Kolonel De la Pailonne, het hoofd van de lijfwacht van de bey van Tunis, is door aanvallers neergeschoten. Hij overleed bij aankmst in het ziekenhuis.

Van Franse zijde is bekendgemaakt, dat van 19 Maart tot 23 Juli 74 Fransen en Tunesiers vermoord en 21 leden van de veiligheidstroepen gedood en 52 gewond werden. Zestig Tunesische verzetslieden werden gedood en 2 gewond.

Moderne Geschiedenis: Geboorte van het Nieuwe Koninkrijk

Officieel Verslag van de Ronde Tafel Conferentie

IV

V. ad artikelen 42, lid 2 en 55, lid 2:

„Er moeten waarborgen zijn voor wat betreft het wijzigen van de fundamentele wetten. Artikel 42, tweede lid en artikel 55, tweede lid van het ontwerp-Statuut van 6 Februari 1954 worden daartoe onvoldoende geacht. In geen van beiden wordt ergens een quorum voor de Staten van de Nederlandse Antillen vastgesteld en zonder een speciaal quorum zegt de meerderheid van twee derde niet veel.

Volgens art. 55 tweede lid kan wijziging van het Statuut plaats hebben na twee lezingen, elk met de gewone meerderheid en met het gewone quorum (de helft plus een). Dit komt onjuist voor".

In de delegatie komt met betrekking tot dit minderheidsstandpunt naar voren, dat de Statenleden te allen tijde de bevoegdheid hebben in de Statenvergaderingen aanwezig te zijn om aldaar mede te beslissen, terwijl overigens toch de verpliehting bestaat elk voorstel tot wijziging der Landsregeling uitdrukkelijk aan te wijzen, waardoor de Statenleden van te voren weten welk belang met hun aanwezigheid wordt gediend.

VI. ad artikel 44:

(Deze opmerkingen van een minderheid kwamen in deze delegatie-vergadering niet in discussie, aangezien zij eerst daarna werden ontvangen).

Het ligt niet in de bedoeling in de details van het Statuut te treden. Wel wordt de essentiele vraag gesteld of het Statuut beantwoordt aan de principes die in art. 215 van de Grondwet zijn vastgelegd. Wij dienen ons dan af te vragen of de aanvaarding van het Statuut vrijwillg geschiedt. Vervolgens of de eigen aangelegenheden van de landen zelfstandig worden behartigd. En tenslotte of de Koninkrijksaangelegenheden op juiste wijze zijn afgebakend. Het komt niet mogelijk voor deze vragen alle bevestigend te beantwoorden. Er wordt vooral op gewezen, dat er een duidelijke tegenstrijdigheid bestaat tussen de artikelen 41 en 44 van het Statuut. Art. 41 stelt voorop dat Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen hun eigen aangelegenheden zelfstandig behartigen, terwijl art. 44 naar het voorkomt in flagrante strijd is met het principe dat terecht is neergelegd in art. 41, aangezien immers art. 41 niet anders is dan een uitwerking van de bepaling van het huidige art. 215 van de Grondwet.

Er werd reeds op gewezen, dat het niet in de bedoeling ligt dit art. 44 met al de daaraan verbonden consequenties tot in de bijzonderheden onder de loupe te nemen. Wel wordt gemeend op enkele van de ernstigste tegenstrijdigheden te moeten wijzen.

Volgens art. 44 is het land niet bevoegd anders dan zeer oppervlakkig enige invloed uit te oefenen op zijn uitvoerende, vertegenwoordigende en rechterlijke organen zonder de instemming van de Regering van het Koninkrijk. Zelfs voor de plaatselijke bestuursuitoefening zijn belemmerende bepalingen opgenomen, die door art. 44 voorlopig worden geconsolideerd.

Hiermee werd gewezen op enkele bepalingen, die ernstig in strijd zijn met de principes neergelegd in art. 215 van de Grondwet. Het is om deze reden, dat bezwaren bestaan tegen art. 44. Dit artikel gaat te ver, het moet als strijdig worden geacht met artikel 41, dat, zoals reeds werd opgemerkt, een uitwerking is van het veertiende hoofdstuk van de tegenwoordige Grondwet. Het voorgaande dient nogmaals nadrukkelijk onder de aandacht van de leden van de drie delegaties van deze Conferentie te worden gebracht.

VII. Een andere minderheidsopvatting, welke werd overhandigd aan de Voorzitter, doch in de delegatie geen bespreking vond betrof het volgende:

„Beschouwing:

De wens van de Arubaanse bevolking, waaronder verstaan dient te worden niet alleen de Arubanen doch ook vele niet-Arubaanse Nederlanders, om een zelfstandige status te verkrijgen naast de Nederlandse Antillen, is niet nieuw. Ongeveer zes jaar geleden wendde de Arubaanse bevolking zich tot de Kroon met een soortgelijk verzoek; het resultaat hiervan was, dat een Staatscommissie onder leiding van Prof. van Poelje naar de Antillen werd afgevaardigd om de grieven te onderzoeken. Het rapport van Poelje kwam tot stand, hetwelk de algehele instemming der bevolking had. De Nederlandse Antillen kregen toen de Interim-Regeling, Landsregeling en Eilandenregeling; in goed vertrouwen heeft men zich toen op Aruba erbij neergelegd, dat het niet tot een volledige afscheiding van de overige eilanden kwam, omdat men in de mening verkeerde, dat deze Interimregeling, Landsregeling en de Eilandenregeling voldoende waarborgen zouden bieden voor een volledig zeggenschap in eigen interne aangelegenheden.

Evenwel, nadat deze regelingen ruim twee jaar werden toegepast, is men algemeen tot de conclusie gekomen, dat, waar sinds de invoering daarvan een opmerkelijk hechte, spontane en vriendschappelijke samenwerking tussen de eilandelijke besturen van Curacao en Aruba is ontstaan, de toepassing en uitvoering van deze regeling niet op de verwachte wijze hebben plaatsgevonden. Dit werd een grote teleurstelling. Het zou te ver voeren in deze vergadering de feiten naar voren te brengen, welke deze teleurstelling hebben veroorzaakt; deze feiten mogen als voldoende bekend worden verondersteld, niet alleen in de kring der ingewijden, doch ook bij het publiek.

Aruba had zo gaarne gehoopt, dat deze regelingen zouden zijn toegepast op de loyale en logische wijze zoals men daar begrepen had, dat zij zouden worden toegepast.

Aangezien bovendien de 8-8 verhouding in de Staten vrij kort na de invoering daarvan ingetrokken werd, is Aruba van mening dat het zo goed als geen waarborgen meer heeft voor een rustige ontplooiing van zijn economische mogelijkheden. (De artikelen 55 lid 2 alinea 2 laatste zin en 61 lid 3 van het ontwerp-Statuut, waarbij de totstandkoming en wijziging van het Statuut, bij een eventuele tweede lezing van het ontwerp in de Staten bij volstrekte meerderheid der uitgebrachte stemmen kan plaats vinden, heeft Aruba uiteraard ernstig bezorgd gemaakt).

Aruba erkent de historische, geografische en staatkundige banden met de andere eilanden en waardeert deze banden. Aruba zou gaarne deze banden gecontinueerd willen zien, doch de feiten welke zich NA de aanvaarding van de huidige staatkundige regelingen hebben voorgedaan, maken het voor Aruba zo goed als onmogelijk op deze voet voort te gaan.

Aruba realiseert zich ten volle dat een zelfstandige status naast de Nederlandse Antillen ernstige bezwaren van allerlei aard met zich mede zal brengen.

De problemen, welke zich daarbij zullen voordoen, zullen zeer ingewikkeld zijn; problemen zijn er echter om opgelost te worden.

Met bezwaard hart, doch in de vaste overtuiging, dat het terwille van een juiste verhouding tot de overige eilanden wenselijk is en voorts teneinde een redelijke basis voor een goede samenwerking met deze eilanden te scheppen en te continueren, kan Aruba niet anders doen dan om een kans verzoeken te tonen dat een zelfstandige status naast de Antillen deze zo nodige samenwerking blijvend zal waarborgen.

Mededeling:

Aruba is er zich van bewust, dat dit onderwerp feitelijk niet in deze conferentie thuis hoort, doch Aruba wenst van deze gelegenheid gebruik te maken zijn stem te laten horen, opdat de Regering alvast geinformeerd is, wanneer deze aangelegenheid ter bevoegde plaatse aanhangig gemaakt zal worden".

In de namiddag vond daarop de 7de besloten plenaire vergadering plaats. In de aanvang daarvan werd van Surinaamse zijde verklaard, dat deze delegatie geen bepaalde artikelen ter sprake zou brengen, noch ook waren er leden dier delegatie, die individuele bezwaren ter kennis van de Conferentie wensten te brengen.

Vervolgens werd besloten de Nederlandse wijzigingsvoorstellen in behandeling te nemen, waarna de minderheidsstandpunten in de Nederlands-Antiliaanse delegatie in de Conferentie zelve aan de orde zouden komen.

Hoewel van Antilliaanse zijde tegen het voorstel ad artikel 1 geen bezwaar werd gemaakt, werd voornamelijk op aandrang van Surinaamse zijde besloten de uiteindelijke redactie nog eens in de redactie-commissie te bezien.

Het voorstel van de Nederlandse delegatie tot toevoeging van een nieuw derde lid aan artikel 24 van het ontwerp-Statuut werd aangenomen.

Aan de orde kwam vervolgens het voorstel van de Nederlandse delegatie tot wijziging van de toelichting op het derde lid van artikel 59 (positie Procureur-Generaal).

Door de Voorzitter der Nederlands-Antilliaanse delegatie werd hieromtrent een rede gehouden, waarvan de inhoud overeenstemde met het in de voorgaande delegatievergadering beslotene, terwijl ook de Voorzitter der Surinaamse delegatie wenste te worden geinformeerd nopens de wezenlijke betekenis der toelichting, voornamelijk, omdat in de Landsregeling van Suriname de positie van de Procureur-Generaal reeds eerder was geregeld overeenkomstig de wijze, welke ook zijdens de Nederlandse Antillen werd voorgestaan.

De woordvoerder van de Nederlandse delegatie, Dr. Beel, constaterende, dat de bezwaren van de Nederlands-Antilliaanse delegatie zich voornamelijk richtten tegen het gestelde in de toelichting sub c., deed uitkomen, dat de wijziging der toelichting slechts verduidelijking beoogde ook, ter onderstreping van het feit, dat het Koninkrijk direct belang heeft bij de organisatie met betrekking tot de Inlichtingen- en Vreemdelingendienst, opdat door een goede behartiging van de buitenlandse betrekkingen internationale verwikkelingen zouden kunnen worden voorkomen.

Voor het overige bestond van Nederlandse zijde geen bezwaar tegen de suggestie van de Voorzitter der Nederlands-Antilliaanse delegatie om over dit onderwerp nog nader overleg te plegen. Dit zou plaats vinden in een Voorzittersvergadering.

Katholieke verweer:

Samenwerking tussen Nederlandse vakcentrales opgezegd

UTRECHT - De voorzitter van de KAB, de heer J. A. Middelhuis, heeft voor de microfoon van de KRO de volgende verklaring afgelegd met betrekking tot het besluit van het NVV om de samenwerking in de raad van vakcentralen en die in de bedrijfsunies te beëindigen.

„Het spreekt vanzelf, dat het verbondsbestuur van de KAB in zijn gewone bestuursvergadering van Maandag j.l. onder meer aandacht heeft geschonken aan het in pers en radio bekend gemaakte besluit van het NVV.

Volgens de tekst van dit besluit zien het NVV en de aangesloten organisaties zich genoodzaakt om de samenwerking in de raad van vakcentralen en de bedrijfsunies te beëindigen. Het NVV zegt hiertoe genoodzaakt te zijn, omdat de grondslag van de gereglementeerd samenwerking is vervallen. Die grondslag, neergelegd in artikel L. van het reglement van samenwerking, luidt:

„De samenwerking heeft ten doel, met eerbiediging van elkaars principes en zelfstandigheid, in overeenstemming met de eisen van het algemeen belang, de algemene sociaal-economische en sociaal-hygiënische belangen van de werknemers te behartigen".

Van die eerbiediging zou thans, volgens de verklaring van het NVV, geen sprake meer zijn, omdat enerzijds de KAB haar warme instemming met de inhoud van het bisschoppelijk mandement heeft betuigd, dus ook met de passages, welke op het NVV betrekking hebben en anderzijds het CNV bij monde van zijn voorzitter het NVV op niet te aanvaarden wijze heeft gediskwalificeerd. Wij beperken ons in deze verklaring uiteraard tot hetgeen op de KAB betrekking heeft.

Hoe in 1945 en daarna artikel 1 werd verstaan door de samenstellers van het reglement van samenwerking, onder wie ook behoorden de heren Kupers en Vermeulen van het NVV, blijkt duidelijk uit de korte toelichting op dat reglement. Daarin lezen wij letterlijk: „De Nederlandse Arbeidersbeweging heeft een interessante geschiedenis van meer dan 50 jaar. Zij heeft haar weg gebaand door een woud van moeilijkheden - zij wist haar aanvankelijk doel te bereiken: het belang van het Nederlandse volk in zijn geheel dienende, de maatschappelijke, de culturele en materiele positie van de werkers met succes te behartigen. De vorm, waarin zij zich ontwikkelde, droeg een eigen Nederlands karakter en week daarom af van de verhoudingen in andere landen. Tientallen jaren was de vorm der beweging onderwerp van discussie, waarbij het voornamelijk ging om de vragen: een organisatie voor alle werkers dan wel: bij de vorm van organisatie van de werkers worde rekening gehouden met levens- en wereldbeschouwingen".

De toelichting zegt dan verder:

„de praktijk van het leven heeft ten deze beslist. Feitelijk beheersten tot aan Mei 1940, grotendeels althans, drie richtingsorganisaties het gebied der werknemersbeweging: het NVV, het RKWV en het CNV, terwijl op meer beperkt gebied ook het neutrale vakverbond actief werkzaam was, was de verhouding tussen de vier centralen, vooral in sommige tijdvakken der ontwikkeling, niet altijd ideaal, de laatste tien jaren met name is de verhouding belangrijk beter geworden. Met handhaving van eigen overtuiging, aanvaardde men de feiten, zoals zij nu eenmaal waren. Men leerde elkaar waarderen: men werkte vruchtbaar samen, zowel op het gebied der zogenaamde vakactie, als op dat der sociaal-economische actie.

De oorlog, waarbij ons volk nu rechtstreeks betrokken is, (deze verklaring luisteraars werd reeds tijdens de oorlog opgesteld) heeft niet nagelaten ook op het denken en het willen van het Nederlandse volk invloed uit te oefenen. De gezamenlijk gevoerde strijd, het gezamenlijk gedragen leed, zal, naar aangenomen mag worden, meer dan in het verleden, ons volk hebben bijeengebracht, het tot groter eenheid gesmeed, land en volk boven particularisme uit tot doelwit van gezamenlijk handelen hebben gemaakt. De vakcentralen, rekening houdende met die te verwachten ontwikkelingsgang, hebben daaruit op tijd haar conclusies getrokken. Met behoud van hetgeen in het verleden voor ons volk, vooral op critieke ogenblikken, doelmatig is gebleken, met eerbiediging allereerst van elkanders principes en zelfstandig heid, werd besloten permanente, gereglementeerde samenwerking te scheppen tussen alle organen der werknemersbeweging met het doel zekere eenheid der Nederlandse arbeidersbeweging tot stand te brengen.

Het spreekt vanzelf, dat, ook met eerbiediging van elkanders zelfstandigheid, de samenwerkenden, onder de huidige verhouding uiteraard vrijwillig, een deel van hun zelfstandigheid prijsgeven, zij dragen welomschreven, een deel van hun bevoegdheden over aan de door hen gezamenlijk te vormen organen".

Tot zover dit citaat uit de toelichting op het reglement van samenwerking.

„Vooral uit de door ons benadrukte passages blijkt, dat de „eerbiediging van elkaars principes en zelfstandigheid" betekende: aanvaarding van de feiten zoals die waren. Die feiten waren en zijn dat de vorm van de Nederlandse vakbeweging afwijkt van die in het buitenland. In Nederland waren en zijn er drie richting-organisaties, NVV, CNV en KAB. De KAB stelde zich steeds op het standpunt dat alle katholieke arbeiders lid dienen te zijn van de KAB en noch in het NVV noch in enigerlei andere niet - katholieke vakorganisatie thuishoren.

Het NVV presenteert zich als een algemene organisatie die open staat voor personen van elke geloofsovertuiging en levensbeschouwing.

De KAB die zich uitsluitend richt tot de katholieke arbeiders is de samenwerking in de raad van vakcentralen aangegaan in de wetenschap, dat het NVV zich ook richt tot de katholieke arbeiders. Dat was voor de KAB de letterlijke toepassing van de zin uit de toelichting: „met handhaving van eigen overtuiging, aanvaardde men de feiten, zoals zij nu eenmaal waren". Die feiten waren nu eenmaal zo, dat de eerbiediging van elkaars principes en zelfstandigheid, ook door het NVV aanvaard, voor het NVV geen beletsel vormden de bestaansgrond van de KAB te betwisten en niettegen staande het voor de Katholieken geldende verbod der Bisschoppen, niet alleen open te staan voor Katholieken, doch zich in de propaganda vaak sterk te richten tot de Katholieke arbeiders.

Zo zijn de feiten, in het licht nu van deze feiten is de verklaring van het NVV, om thans de samenwerking te verbreken wel zeer ver gezocht. Als de opgegeven redenen de werkelijke motieven zijn, dan had het NVV nimmer aan deze samenwerking moeten beginnen, want in de feiten heeft zich geen veranderine voorgedaan.

Ook niet in het feit, dat de KAB steeds achter de Bisschoppen stond, zo goed als de Bisschoppen in bewogen tijden voor de KAB opkwamen. Het Verbondsbestuur van de KAB constateert bovendien dat het NVV van de ware strekking en inhoud van het Mandement weinig heeft begrepen en daarvan een mistekende voorstelling geeft.

De Bisschoppen spreken ook uit ervaring. Zij zeggen in het Mandement woordelijk: de ervaring van het verleden met een schrikbarende ontkerstening in Socialistische milieu's doet ons ernstig vrezen voor het behoud van het Christelijk geloof en van de Chistelijke zeden bij hen, die zich bij Socialistische gelederen aansluiten; het verleden spreekt hier onmiskenbare taal".

Het is naar onze mening duidelijk, dat de Bisschoppen hierbij niet uitsluitend en zelfs niet op de eerste plaats aan Nederland hebben gedacht. De toenstanden in tal van landen zijn in dat opzicht vaak schier wanhopig. Daar ontbreekt niet alleen een Katholieke Vakbeweging, doch zelfs de mogelijkheid om deze op te richten, waardoor Katholieken vaak geen andere keus blijft, dan zich aan te sluiten bij de Socialistische of zich 'algemeen noemende Vakverenigingen.

Met de Bisschoppen is het Verbondsbestuur in elk geval zonder enig voorbehoud van oordeel, dat er in Nederland allerminst voldoende redenen zijn voor Katholieken om zich bij Socialistische Verenigingen aan te sluiten, omdat er op alle terreinen Katholieke Organisaties zijn, waar de belangenbehartiging veilig is en waar de plaats is van de Katholieken voor de opbouw van het maatschappelijk leven in Christelijke zin

De KAB wil zichzelf blijven, ook in trouw aan de Bisschoppen, doch blijft tevens open staan voor samenwerking met allen, die werken voor het welzijn van de menselijke gemeenschap. Wij betreuren daarom het uittreden van het NVV uit de Raad van Vakcentralen doch ook, omdat naar onze mening noch het Bisschoppelijk Mandement, noch de houding van de KAB daarvoor de „hoogst gewichtige redenen" kunnen vormen, die het regelment van samenwerking bedoelt.

„Ik moge hierbij nog eens herhalen wat door mij tijdens de verbondsvergadering van 14 en 15 Juni j.l. met algehele instemming werd verklaard:

„In sommige niet-katholieke bladen is de indruk gewekt, alsof we hier voornamelijk te doen zouden hebben met een politiek stuk, met een ingrijpen van de kerk in de politiek. Ook al heeft dit mandement ongetwijfeld consequenties voor de houding van de katholieken in politiek zo goed als in sociaal opzicht, de werkelijke betekenis van dit document gaat te ver uit boven politieke en sociale aangelegenheden. Het is veel meer een pastoraal stuk. Dat blijkt nog eens zo duidelijk uit die passage, waarin verwezen wordt naar de schier wanhopige toestanden elders, waar priesters - door priester-arbeider te worden - getracht hebben weer contact te leggen tussen de kerk en de arbeiders. Dat zulks hier niet nodig is, dat danken wij inderdaad aan het tijdig begrijpen van de voorgangers van onze huidige bisschppen. Daardoor en daarom ook is de KAB meer dan louter vakcentrale of vakbeweging. Zij is breder, dieper, zij is katholiek. Wij hebben er begrip voor dat met name door het handhaven van het verbod van de bisschoppen, het NVV zich pijnlijk getroffen en gegriefd blijft gevoelen. Het is ongetwijfeld de grote verantwoordelijkheid van de bisschoppen voor het heil der zielen - en daarover kunnen zij slechts oordelen welke hen noopt deze strenge bepalingen te handhaven. Als leken zijn we geneigd te zeggen, dat dit eigenlijk niet nodig moest zijn. Wanneer de bisschoppen zo uitdrukkelijk als hun wens stellen, dat de katholieken lid zijn van katholieke organisaties, dan moest dat eigenlijk voldoende zijn. Het is klaar, dat het zeker niet op onze weg ligt om bij de ledenwerving voortdurend met die bepaling te schermen. Onze kracht, ook bij de propaganda, putten wij uit ons rijke beginsel - en urgentieprgram, dat ook na dit mandement niet gewijzigd behoeft te worden",

Luisteraars, toen wij in Juni voor de verbondsraad aldus onze houding bepaalden konden wij niet voorzien, dat het NVV de samenwerking, ook door duizenden van zijn leden gewenst, zou verbreken.

Nu is dat een feit. Doch wat meer redenen tot zorg geeft is het feit, dat verschillende uitingen en maatregelen een terugval in vroegere minder ideale verhouding doen vrezen.

Hopelijk is deze vrees ongegrond. We weten het niet - het zal wel spoedig blijken. Doch oorlog en bezetting zijn nu reeds meer dan negen jaren voorbij. We leven en we vergeten snel. Laten we hopen dat het niet weer spoedig zo wordt, dat daarop van toepassing zou zijn het „alles vergeten en niets geleerd". Met behoud van de eigen zelfstandigheid blijft de KAB bereid tot samenwerking. Niets is ons liever dan dat.

Doch mocht onverhoopt de oude onvruchtbare strijd op het terrein van de arbeid buiten onze wil herleven dan zullen we strijden volgens Schaepman's devies, namelijk met scherpe doch blanke wapens. Een ieder wete zijn plaats.

West-Duitsland per 1 September autonoom

BONN - Engeland en de Verenigde Staten zullen, wanneer de Franse nationale vergadering voor haar zomerreces geen beslissing over de Europese defensiegemeenschap neemt, naar alle waarschijnlijkheid voorstellen om de bondsrepubliek door middel van een korte verklaring van de drie Westelijke hoge commissarissen een door bepaalde voorwaarden beperkte souvereiniteit te geven, zo verluidt in Bonn van geallieerde zijde. De Britse experts op de Londense conferentie hebben zich, naar verder verklaard wordt, op de Londense conferentie met talrijke juridische bezwaren geweerd tegen Amerikaanse aandrang om het probleem der Duitse souvereiniteit desnoods op zeer radicale wijze aan te pakken, wanneer zou blijken, dat de samenhang van het EVG-verdrag en het souvereiniteitsverdrag van Bonn niet zou kunnen worden gehandhaafd. De Engelse onderhandelaars hebben het duidelijk gemaakt, dat Londen onder alle omstandigheden een regeling wenst waaraan ook Frankrijk zal kunnen medewerken en waardoor de bestaande overeenkomsten met de Sowjet-Unie niet in het gedrang zouden komen.

De Britse hoge commissaris, Sir Frederick Hoyermillar, en de plaatsvervangende Amerikaanse hoge commissaris, Dowling, hebben de West-Duitse bondskanselier over het verloop der conferentie van Londen geinformeerd. Van Duitse zijde is nog geen officiele commentaar op de resultaten geleverd en men wenst hier eerst een verklaring der Britse regering voor het Lagerhuis af te wachten, die naar men aanneemt spoedig zal worden afgelegd.

De Britse en Amerikaanse deskundigen hebben, naar van ingelichte zijde te vernemen valt, twee mogelijkheden onder het oog gezien om aan de Duitse souvereiniteitswens tegemoet te komen: een gedeeltelijke inwerkingstelling van de conventie van Bonn en de aflegging van een korte souvereiniteitsverklaring. Deze beide mogelijkheden zijn aan de regering in Washington en Londen voorgelegd. De deskundigen zijn daarbij tot de overtuiging gekomen, dat de eerste weg de moeilijkste zou zijn. Deze zou namelijk een wijziging van de verdragsteksten nodig maken, die de parlementaire goedkeuring zou behoeven. Dat stuit in de Verenigde Staten op grote moeilijkheden wegens het uiteengaan van het congres. Tenzij het congres voor zijn uiteengaan aan president Eisenhower een blanco volmacht zou geven, zou deze methode dan ook naar de mening der deskundigen te veel tijdverlies meebrengen.

SCHATGRAVERS IN DE NOORDZEE

PURMEREND - Gisteren zijn de laatste aandelen verzonden naar de Inschrijvers van de expeditie, die zal trachten het goud te bergen van het in de Noordzee bij Texel liggende wrak van de „Renate Leonard". De heer P. Visser uit Wijdenormen, een van de initiatiefnemers van de onderneming, stelt alles in het werk om de werkput, een gevaarte van 21 m. hoog en 18 m. middellijn, zo mogelijk volgende week gereed te krijgen. Hij zeide, dat de onderneming hoopt het goud ongeveer midscheeps aan te treffen. Daar zal men de werkput boven het wrak vastklinken met ongeveer 100 palen, die men - door buizen in de bodem van de werkput - in de plus minus 7 meter dikke kleilaag boven het wrak zal slaan. Teneinde de werkput nog vaster te doen liggen, zal men de ballasttanks bovenin met water vol laten lopen, waarna een deel van de put door de kleilaag heengeperst wordt. Is deze „uitstulping" van de werkputbodem op de kisten met goud neergelaten, dan verwijdert men de bodem van de „uitstulping". Hierna kan met het bergen worden aangevangen. De heer Visser, die zeide dat er mogelijk ook diamanten in het wrak zullen zijn, wil trachten in twee of hoogstens drie maal 24 uur de schat te bergen. Goed weer zal echter noodzakelijk zijn.

De werkput, met een diepgang van plus minus 10 meter, zal vermoedelijk van het Noordzeekanaal uit naar de plaats van het wrak worden gesleept. In de put is een lift geconstrueerd, waarmede men van de ballasttanks naar de werkruimte kan komen.

Vietminh poogt Vietnamese soldaten over te halen tot desertie

HANOI. De Vietminh is een grootscheepse campagne begonnen om de Vietnamese troepen in Noord-Vietnam ertoe over te halen niet met de Fransen naar het Zuiden te gaan, aldus heeft de Franse Legerleiding bekend gemaakt. In het Franse communiqué wordt gewag gemaakt van een niet nader aangeduid aantal deserties onder de Vietnamezen en gezegd, dat drie voorposten - Dong Thon, aan de buitenrand van Hanoi, Dai Than en Dong Ky - door verraad zijn gevallen.

Een Franse woordvoerder deelde mede, dat de Vietminh verschillende kleine acties in de Delta van de Rode Rivier ondernam met het doel zoveel mogelijk geregelde en ongeregelde troepen van de Vietnamezen af te snijden. Tegen de Fransen was er vrijwel geen activiteit, aldus de woordvoerder.

De Vietminh heeft haar propaganda verscherpt en tracht de tegenstander over te halen met de belofte, dat hij onder Vietminh-bewind goed behandeld zal worden.

De Vietminh is er intussen mee opgehouden mijnen te leggen; de spoorverbinding tussen Hanoi en Haiphong was gisteren de hele dag vrij.

Vele Franse burgers in Hanoi, dat binnen 80 dagen zal worden overgedragen, zijn allengs tot de mening gekomen, dat zij onder Vietminh-bewind hun zaken kunnen blijven drijven. Het blad „Entenne" meldde dat er een comité wordt gevormd voor de bescherming van de personen en belangen van Franse burgers, die in N. Vietnam wensen te blijven. Het comité beoogt alle Franse en Europese zakenlieden, technici en employé's voor wie evacuatie slechts onzekerheid en totale ondergang zou openen, te verenigen. In brede kring gaat het gerucht, dat de huidige Vietnamese bankbiljetten, die door de Franse franc worden gedekt, onder het communistische bewind van waarde zullen blijven naast de in Tsjecho-Slowakije gedrukte Vietminh-biljetten. Volgens geruchten zou het de Franse Bank van Indo-China ook worden toegestaan haar arbeid voort te zetten,

Nederlandse vakbonden drijven na bisschoppelijk mandement uiteen

UTRECHT - Een redacteur van het ANP heeft aan de heer J. A. Middelhuis, voorzitter van de Katholieke Arbeidersbeweging commentaar gevraagd over het besluit van het N.V.V., de samenwerking in de raad van vakcentralen en de bedrijfsunies te beëindigen. De Heer Middelhuis zeide, dat hij slechts zijn persoonlijk oordeel kon uitspreken, omdat hij van mening is, dat er geen reden bestond om hals over kop een bestuursvergadering van de K.A.B. bijeen te roepen, daar men in de gebruikelijke wekelijkse vergadering, de aangelegenheid even aan de orde kan worden gesteld de verklaring, die de heer Middelhuis daarna aflegde luidt als volgt:

Het besluit van het N.V.V. de samenwerking met K.A.B. en C.N.V. in de raad van vakcentralen op te zeggen, is om meer dan een reden te betreuren.

De raad van vakcentralen heeft ongetwijfeld veel bijgedragen tot de verbetering van de positie der arbeiders en is voor land en volk van betekenis geweest.

De gronden waarop het N.V.V. uit deze samenwerking treedt zijn onhoudbaar zwak. Overigens zal er naar het zich laat aanzien niet zo bar veel veranderen. Ook de K.A.B. zal haar constructieve bijdrage blijven leveren in alle organen van ons maatschappelijk leven en in het belang van de werknemers.

De K.A.B. blijft dat doen als katholieke stands- en vakorganisatie, die met handhaving van eigen beginselen en eigen zelfstandigheid open staat voor samenwerking met allen, wier program en gezindheid voldoende waarborgen bieden voor en gezamenlijk streven naar de stoffelijke en geestelijke verheffing van de Nederlandse arbeiders.

Geen verruiming van West-Europees monetair verkeer voor najaar

OOK AMERIKA STERK GEINTERESSEERD

AMSTERDAM. Voor het najaar verwacht ik nog geen verdere besluiten die de convertibiliteit der valuta's naderbij zal brengen. Ook na onze nieuwe bijeenkomst in October-November verwacht ik niet, dat de algehele inwisselbaarheid der valuta's nog dit jaar werkelijkheid zal worden. Het gaat nu eenmaal langzaam aan, aldus verklaarde Minister J. van de Kieft aan een ANP-verslaggever bij zijn terugkomst uit Londen op Schiphol. Zoals bekend, heeft onze Minister van Financiën de Benelux vertegenwoordigd op de vergadering van de O.E.E.S.-landen die in de Engelse hoofdstad gehouden is. Hierbij is gesproken over de inwisselbaarheid der verschillende valuta's en vrijere handel.

Ook Amerika was op deze besprekingen met een groot aantal deskundigen vertegenwoordigd.

De medewerking van deze Delegatie noemde de minister zeer groot.

Minister v. d. Kieft gewaagde tevens van de plezierige samenwerking tussen de verschillende landen en noemde de behaalde resultaten zeer bevredigend.

Wij zijn klaar, zo beantwoordde de Minister de vraag, hoe de positie van Nederland was wanneer convertibiliteit een feit zou zijn.

Dit gelet ook voor de beide andere Benelux-partners. Over het Europese Crediet Fonds staat nog maar weinig vast. De Conferentie achtte het van belang, dat een dergelijk fonds in het leven geroepen zou worden, teneinde tegemoet- te komen aan de crediet-moeilijkheden, die de invoering van de convertibiliteit eventueel met zich zou kunnen brengen. Hoe dit fonds te zijner tijd aan de benodigde gelden zou moeten komen is nog een vraag. Wel acht men het van belang, dat dit fonds onder de administrate zou komen van de O.E.E.S.

EILANDRAADSVERGADERING

(Vervolg van pag. 1)

(Vervolg van pag. 1)

Heer Eman, zou het daarom zijn de gehele materie in de afdelingen te behandelen. Daar kan de Heer Werleman dan zijn ideeën uiteen zetten, waarbij men dan de zaak van alle kanten en met alle aanwezige stukken kan bekijken.

Spreker is gaarne bereid al zijn medewerking te geven opdat deze kwestie met spoed in de afdelingen kan worden behandeld.

De Raad begint dan met een nieuw debat over de te volgen procedure. Aan dit debat nemen deel de Heren Tromp, Nassy, Werleman, en anderen. Het draait er tenslotte op uit, dat de Heer Werleman, overeenkomstig het voorstel van de Heer Tromp, gelegenheid krijgt zijn ideeën naar voren te brengen.

De Heer Werleman wijst erop, dat in de practijk duidelijk is geworden, dat er verschillende bezwaren tegen de Verordening bestaan en hij stelt de Raad voor ruiterlijk te erkennen, dat er ernstige, zeer schadelijke fouten zijn gemaakt met de nieuwe Verordening. Men is te ver gegaan, bijvoorbeeld door mensen werk te ontnemen, waaraan zij zich reeds vele jaren wijdden. Velen van hen zijn hier sinds jaren woonachtig en hebben (Antilliaanse) families te onderhouden. Ook gingen verschillende chauffeurs verplichtingen aan, als het aanschaffen van kostbare voertuigen, die thans vrijwel onverkoopbaar zijn. Hierdoor heeft men de individuele rechtszekerheid aangetast. Bovendien zijn er in het buitenland voor Aruba zeer ongunstige reacties geweest. Men mag niet vergeten, aldus spreker, hoe afhankelijk Aruba van het buitenland is en zal blijven. Wij hebben een prachtige A.T.S., waar vaklieden worden gekweekt, maar mede door deze regeling zal het later misschien moeilijk voor de geschoolde jongelui zijn om in het buitenland aan de slag te komen. Het buitenland zou zo licht repressailles kunnen nemen.

Spreker stelt in dit verband met dit alles voor aan het B.C. te verzoeken de Verordening nog eens onder de loupe te nemen, in het bijzonder ten aanzien van drie door hem met name genoemde artikelen. Wat die wijzigingen betreft, zou spreker bijvoorbeeld willen aanbevelen dat de Verordening ten aanzien van de overgangsperiode wordt aangepast aan de bepalingen zoals ze op Curacao gelden. Bovendien zou hij willen invoegen, dat het B.C. in bepaalde gevallen gemachtigd wordt van de bepalingen af te wijken.

Er moeten uitzonderingsbepalingen komen. Men mag het ook niet zover laten komen, dat ten gevolge van de Verordening, bonafide gezinnen armlastig worden door het overlijden van de kostwinnaar. In bepaalde gevallen moet het mogelijk zijn (wat thans niet het geval is), dat bij overlijden de vergunning overgaat aan de wettige echtgenote of aan een der kinderen. Spreker zou graag zien, dat de Raad het Bestuur machtigde deze zaak te onderzoeken en met voorstellen te komen. Dat hij deze zaak niet eerst naar de commissies wil zien gaan, is omdat er haast mee is. Iedere verdere vertraging is schadelijk. Indien het B.C. machtiging krijgt, kan dit College op korte termijn in de afdelingen met voorstellen komen. Men mag nimmer vergeten, besluit spr. dat Aruba betrekkelijk klein is en dat het van het buitenland afhankelijk is, nu en mogelijk nog meer in de toekomst.

De Heer Eman kan zich er niet mee verenigen, dat het B.S. voorstellen gaat voorbereiden op basis van de suggesties van de Heer Werleman. Hij houdt staande dat de voorstellen van de vorige spr. samen met andere betreffende stukken eerst naar de afdelingen gaan.

In het debat dat zich dan ontspint blijkt het dat de Heer Nassy het niet met het beleid van de Voorzitter eens is, en dat de Heer Tromp niet begrijpt waarom de Heer Eman bezwaren heeft. Hij wijst er op, dat de Partij van de Heer Eman toch ook vertegenwoordigers in het B.C. heeft en dat deze toch wel in de geest van de partij van de Heer Eman zullen handelen.

Bovendien gaat het nog maar om voorstellen. In de afdelingen kan men nog altijd alle wensen en verlangens naar voren brengen. Intussen kunnen er echter concrete voorstellen worden uitgewerkt.

Als deze protesten niet helpen en de Heer Eman op zijn standpunt blijft staan, verzoeken de fracties van de beide UNA's aan het B.C. voorstellen te willen maken. Dit zal bekeken worden en die voorstellen zullen dan eventueel samen met alle andere stukken op een binnenkort te houden afdelingsvergadering worden behandeld.

Het is dan half elf en de Voorzitter sluit deze vergadering, die zich nogal eens in details verloor!

AANVULLENDE BEGROTING 1953 VORMDE AANGENAME VERRASSING

De gisteravond in zo vlot tempo aangenomen Aanvullende (vierde) begroting 1953 had vooral ten doel de begroting en de rekening meer in overeenstemming te brengen met de werkelijke toestand van het financiele beheer, zoals het over het afgelopen jaar is geweest.

In hoofdzaak had de wijziging betrekking op de omstandigheid, dat, tegen de verwachtingen in, het bureau voor Sociale en Economische Zaken op Aruba in 1953 een landsbureau gebleven is, waardoor de uitgaven en ontvangsten ten laste en ten voordele van de landsbegroting bleven komen. Ook de zorg voor het onderwijs werd later overgedragen dan verwacht werd, n.l. per 1 Mei 1953. De ramingen werden daardoor mogelijk met een-derde deel verlaagd.

De nieuwe posten betreffen de winsten en verliezen der interne diensten van D.O.W.

Om principiele redenen werden twee uitgaafposten afgevoerd en wel de uitkering aan de Nederlandse Antillen voor de verzorging van de plaatselijke luchtverkeersbeveiliging (f. 68.283.-) en de bijdrage in de kosten van het Centraal Touristen-comite en het kantoor van deze dienst te New York (. 25,083.-).

Over het algemeen bleken de ramingen van de eerste eilandelijke begrotingen juist te zijn; er waren practisch geen verhogingen der gevraagde credieten noodzakelijk.

De belangrijkste nieuwe en verhoogde posten betreffen de verpleegkosten van t.b.c. patienten (f. 22.855), de verpleging en verzorging van on- en minvermogenden (f. 13.700.-) het nadelig saldo van de „Werkplaats landbouw" f. 16.550 en het collecte loon (f. 11.750).

Het resultaat van de begrotingswijziging betekent een voordelig verschil van f. 949.600.- Een tegenvaller vormt echter de uitkering van het land wegens Winst belasting. Deze is aanzienlijk lager dan geraamd was.

Het resterend gedeelte van het voordelig verschil is aangewend ter verlaging van de raming van de opbrengst der grondbelasting.

De kapitaaldienst is in overeenstemming gebracht met de werkelijke uitgaven, waardoor een bedrag van f. 60.524.25 kan terugvloeien in het algemeen financieringsfonds voor werken van blijvende aard.

Trage afdoening van probleem der zwerfhonden

Verschenen is de Memorie van Antwoord van het Bestuurscollege op de Eilandsverordening houdende bepalingen ter bestrijding van de overlast van honden.

Bij deze Memorie van Antwoord welke gedateert is 22 Juli 1954, wordt een rapport gevoegd dat met vertraging werd uitgebracht op 15 Augustus 1953 door de Vereniging voor Dierenbescherming op Aruba. Dit rapport beveelt aan het opvangen van de zwerfhonden en deze na verloop van 2-3 dagen pijnloos af te maken.

Het B.C. acht het opvangen van honden echter niet uitvoerbaar wegens de hoge kosten. Het doodschieten van honden wordt nader overwogen.

De bezwaren tegen deze methode, wegen, volgens het B.C., niet op tegen de schade, overlast en 't gevaar, die het steeds toenemende aantal honden voor particulieren en gemeenschap veroorzaakt.

Mede in verband met de voortdurend binnenkomende klachten, acht het B.C. het thans niet langer verantwoord om doeltreffende maatregelen ter bestrijding achterwege te laten. Het ligt in de bedoeling met het doden van de honden in de buitendistricten te beginnen.

Opmerkingen bij de Begroting

In het Algemeen verslag op de derde aanvullende begroting 1954 lezen wij onder meer, dat de Afdelingen gaarne ingelicht wilden worden over het gerucht dat bij D.O.W. personeel zou zijn ontslagen op grond van politieke gezindheid. Verder verzocht de Raad een specificatie van de wegen, die dit jaar voor verbetering in aanmerking komen, waarbij in het bijzonder gedacht wordt aan de weg ten noorden van Salinja Cerca, in de richting van de zee; de weg te Moko, ten oosten van de woning van Frans Lampe, in de richting van Jaburubari; weg ten zuiden van de Palm Beach Zwemclub, te verbreden, waarbij parkeerplaats aan het eind en de schaduwboom met rust ware te laten; weg, beginnende ten Oosten van de Tropical Country club te Tanki Leendert, in zuidelijke richting uitkomend bij Solito; weg ten Zuiden van de woning van Pedro en Hose Goi, in de richting van Urirana; verbindingsweg tussen de Bernhardstraat en de Leliestraat te Sint Nicolaas; weg van de kustbatterij naar de weg naar Juana Morto; weg langs de Commandeur Generaal Abraham de Veer School.

NEDERLANDS TEAM GEARRIVEERD

Een leider heeft altijd vertrouwen in zijn mannen ....

Al was er dan geen steelband, en was de ontvangst van het Nederlandse team op Dakota uiterlijk wat lauw, de schijn bedroog ook hier. Het hartelijk welkom dat de spelers en officials van het Nederlands elftal, die hier vanmorgen per charterplane en lijntoestel arriveerden ten deel viel, was welgemeend.

Ter begroeting waren aanwezig de KLM General Agent, Godfried Eman, de leden van de Commissie van Ontvangst en de KLM Stationschef de Heer van der Beek, terwijl in de hall van het Stationsgebouw alle spelers van het Arubaanse team bijeen waren om de Hollandse sportvrienden de hand te schudden.

Douane en Vreemdelingendienst waren, als steeds, allercharmantst en zonder het minste oponthoud konden allen naar het Dakota-Restaurant gaan voor een verfrissende dronk.

Die dronk was welkom, want „sjonge, sjonge, wat is het hier warm", aldus de Heer Hopster, leider van het team. Hoe hij over vanavond denkt? Kijk eens, aldus de Heer Hopster, als een leider van een team geen vertrouwen in zijn mannen heeft, kan hij beter naar huis gaan .... Ik heb volledig vertrouwen in mijn mannen en al hebben we dan een wedstrijd verloren, we verwachten de volgende vier te winnen .... Maar, voegde hij er glimlachend aan toe: dat is immers het voornaamste niet. Of we nu winnen of verliezen, we vinden het fijn hier de sportbanden nauwer aan te halen.

Handicaps? Ja natuurlijk, de warmte en het terrein bovendien.

Het is nu eenmaal zo, dat het Nederlands elftal een downperiode doormaakt .... Maar die periode kan elk moment eindigen; na de downs komen de ups.

En daarmee was het dan tijd geworden om naar het gastvrije Hotel Scala te gaan, waar de jongens zich in „airconditioned comfort" kunnen voorbereiden op de wedstrijd van hedenavond.

We wensen beide teams veel succes en een sportieve wedstrijd.

De Nederlandse voetballers zullen ondervinden, dat ze op Aruba van harte welkom zijn.

Prof. Kranenburg

(Vervolg van pag. 1)

van artikel 2 Eilandenregeling, die zonder bezwaar daaruit zouden kunnen vervallen. De Eilandenregeling zal te verbeteren zijn en het gebied van de Eilandenregeling uit te breiden. Echter bij een absolute scheiding blijft er niets voor de Landsregeling over en dit gaat, meen ik, zeker te ver.

Intussen blijft de vraag: Wat is er dan te doen om een toestand, die in brede kring zo sterke ontevredenheid blijkt te hebben gewekt, te verbeteren. Het is toch uitermate ongewenst deze te laten bestaan en te laten voortwoekeren.

Het Eilandgebied meent, dat de Landswetgever en de Landsregering in haar functioneren soms nalatig zijn, dat er voor Aruba wenselijke verordeningen niet tot stand komen, of niet op zodanige wijze, als door de omstandigheden voor het eiland worden vereist.

Een aanknopingspunt kan, naar mijn oordeel, worden gevonden in twee bestaande artikelen van de landsregeling der Nederlandse Antillen, te weten, artikelen 100 en 118. Volgens artikel 100 bestaat de mogelijkheid, dat bij algemene maatregel van bestuur regelen worden gesteld, waardoor controle zou kunnen worden uitgeoefend op de vaststelling van een landsverordening door een bij Algemeen Maatregel aan te wijzen instantie en volgens artikel 118, sub 2, KUNNEN bij Eilandsregeling onderwerpen, welke volgens de wet bij Landsverordening behoren te geschieden, aan Eilandsregeling worden overgelaten. Een Algemene Maatregel, als in artikel 100 bedoeld, is in de jaren waarin de Landsregeling werkt nog niet tot stand gebracht.

Men zou het ietwat vage en zwevende artikel stringenter moeten voorschrijven, bijvoorbeeld in deze vorm:

„Bij Algemeen Maatregel van Bestuur worden regelen gesteld omtrent de gevallen, waarom op verzoek van de Eilandsraad van een Eilandgebied de regeling van een onderwerp dat volgens deze Wet bij Landsverordening wenst te geschieden aan de Eilandsverordening worden overgelaten".

Artikel 100 en 118 worden op deze wijze samengevat en de werking daarvan versterkt en uitgebreid.

In de eerste bijeenkomst met Uw bestuurscollege werd er de aandacht op gevestigd, dat in artikel 44, sub 2, van het Ontwerpstatuut van 6 Februari 1954 aan de Regering van het Koninkrijk een zeker controle recht wordt gegeven omtrent de Regeling van de eilandgebieden, maar dat dit alleen negatief, namelijk verandering tegenhoudend, kan werken. Men zou nu deze controle in positieve zin kunnen uitbouwen, bijvoorbeeld in deze vorm:

„Wanneer het belang van een Eilandgebied, naar het oordeel van zijn Eilandraad vordert, dat de Regeling van een onderwerp aan de Eilandsverordening wordt overgelaten, zal de Regering van het Koninkrijk omtrent een desbetreffend verzoek van de Eilandraad hebben te beslissen, de Regering der Nederlandse Antillen gehoord."

Het is te verwachten, dat hiertegen zal worden aangevoerd, dat de aanvaarding van dit beginsel de bevoegdheid van het centrale gezag van het Koninkrijk was versterkt, en dat daarmede een stap terug in de richting van het kolonialisme wordt gedaan.

Inderdaad is niet te ontkennen, dat het in deze gedachtengang een zekere bevoegdheids - uitbreiding van de Regering van het Koninkrijk plaats vindt, vergeleken met het ontwerpstatuut, een uitbreiding die als zodanig in Nederland niet wordt gewenst. De strekking daarvan is de aanvaarding van een onpartijdige instantie, ter waarborging van gerechtvaardigde tendenties en belangen van een minderheid, die in de erkenning van het minoriteitsbeginsel in het moderne volkerenrecht en staatsrecht haar principiele grondslag vindt.

De taak van deze onpartijdige instantie is niet gemakkelijk. Zij stelt hoge eisen aan objectiviteit en gematigdheid, maar onmogelijk is zij niet en de oplossing van moeilijkheden en fricties tussen het eilandgebied en de Landsorganen, het breken van spanningen en de bevordering van een goede sfeer in de onderlinge betrekkingen is een groot doel, dat men met inspanning van alle krachten moet trachten nader te komen.

Dit rapport was gedateerd, Oranjestad, 12 Mei 1954.

